



سورة النمل: آيات: ١-١٣

* طس تلك آيات القرآن وكتاب مبين (١)

هدى وبشرى للمؤمنين (٢)

الذين يقيمون الصلاة ويؤتون الزكاة وهم بالآخرة هم يوقنون (٣)

إن الذين لا يؤمنون بالآخرة زيننا لهم أعمالهم فهم يعمهون (٤)

أولئك الذين لهم سوء العذاب وهم في الآخرة هم الأخسرون (٥)

وإنك لتلقى القرآن من لدن حكيم عليم (٦)

إذ قال موسى لأهلي إنى أنست نارا سأتىكم منها بخبر أو أتىكم بهاب قبس لعلكم تضلون (٧)

فلما جاءها نودى أن بورك من فى النار ومن حولها وسبحان اللرب العالمين (٨)

يا موسى إنما أنا اللما العزيز الحكيم (٩)

والقى عصاك فلما راهما هتزا كأنها جان ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى لا تخف إنى لا يخاف لدى المنسلون (١٠)

إلا من ظلم ثم يدل حسنا بعد سوء فإنى غفور رحيم (١١)

وإدخلك فى جيبك فخرج أيضا من غير سوء فى تسع آيات إلى فرعون وقومه إهم كانوا قوما فاسقين (١٢)

فلما جاءهم آياتنا مبصرة قالوا هذا سحر مبين (١٣)

به نام خداوند بخشنده و مهربان



طا، سین. این است آیات قرآن و کتاب روشنگر. (۱)

رهنمون و مؤذنه‌ای است برای مؤمنان: (۲)

آنان که نمازی گزارند و زکات می‌دهند و به روز قیامت یقین دارند. (۳)

اعمال آنهاپی را که به آخرت ایمان ندارند در نظرشان بیاراستیم. از این روی سرگشته مانده‌اند. (۴)

ایشان همان کسانی‌اند که عذاب سخت از آن آنهاست و در آخرت زیانکارترند. (۵)

تو کسی هستی که قرآن از جانب خدای حکیم و دانابه تو تلقین می‌شود. (۶)

موسی به خانواده خود گفت: من از دور آتشی دیدم، زودا که از آن برایتان خبری بیاورم یا پاره آتشی. شاید گرم شوید. (۷)

چون به آتش رسید، ندایش دادند که برکت داده شده، آن که درون آتش است و آن که در کنار آن است. و منزله است

خدای یکتا، آن پروردگار جهانیان. (۸)

ای موسی، من خدای پرورمند حکیم هستم. (۹)

عصایت را بیفکن. چون دیدش که همانند ماری می‌جنبید، گریزان بازگشت و به عقب ننگریست. ای موسی، مترس.

پیامبران نباید که در نزد من بترسند. (۱۰)

مگر کسی که مرتکب گناهی شده باشد و پس از بدکاری، نیکوکار شود. زیرا من آمرزنده و مهربانم. (۱۱)

دست را در گریبان برتابی هیچ آسیبی سفید بیرون آید. بانه نشانه نزد فرعون و قومش برو که مردی عصیانگرند. (۱۲)

چون نشانه‌های روشنگر ما را دیدند گفتند: این جادویی آشکار است. (۱۳)